

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 12C/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521202154
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Hovančáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7521202154.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Danicou Hovančákovou v spore žalobcu T. Y.W., B.. XX.X.XXXX, X. T.. W. XXX/X, T., zast. advokátkou Mgr. Danou Hankovou, so sídlom M. R. Štefánika 3, Nové Zámky proti žalovanej Y. Y., B.. XX.X.XXXX, X. B. XXX/X, L., zast. Advokátska kancelária Bröstl & Čentík, s.r.o., so sídlom Rázusova 1, Košice, IČO: 50 560 611, o žalobe na obnovu konania takto

rozhodol:

- I. Žalobu na obnovu konania z a m i e t a.
- II. Návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 28.9.2020 č.k. 11C/100/2011- 502 v spojení s opravným uznesením zo dňa 5.1.2020 č.k. 11C/100/2011-526 z a m i e t a.
- III. Žalovanej priznáva náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Košice - okolie (ďalej len „súd“) dňa 20.4.2021 žiadal povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 11C/100/2011 (ďalej aj len „konanie“ alebo „pôvodné konanie“). Podanú žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 28.9.2020 v spojení s opravným uznesením zo dňa 5.1.2021 bol schválený zmier medzi žalobcom a žalovanou (ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.3.2021) v znení "(I.) Vyporiadava sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že žalobca nadobúda do výlučného vlastníctva: nehnuteľnosť - byt č. 4, nachádzajúci sa na 2. poschodí bytového domu súpisné č. 945 na ulici Námestie Ľudovíta Štúra 3 v Moldave nad Bodvou a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach 69/1447 nachádzajúcich sa na parc. č. 1020/58 zapísané na I. XXXX katastrálneho územia Moldava nad Bodvou; (II.) Žalobca sa zaväzuje vyplatiť žalovanej náhradu za jej podiel vo výške 13.000,- eur v lehote do 60 dní od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru; (III.) Žalobca preberá úver č. ÚZ 007/5021/07 HSU poskytnutý OTP bankou Slovensko a.s., ústredie Štúrova 5, 813 54 Bratislava; (IV.) Žalovaná preberá úver č. XXXXXXXXXXXX L. U. U. a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava; (V.) Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania; (VI.) Žalobca a žalovaná sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť štátu 100% trov znaleckého dokazovania a 50% súdneho poplatku, ktoré budú vyčíslené v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto uznesenia; (VII.) Súd zriaďuje záložné právo na nehnuteľnosť - byt č. 4, nachádzajúci sa na 2. poschodí bytového domu súpisné č. 945 na ulici Námestie Ľudovíta Štúra 3 v Moldave nad Bodvou a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach 69/1447, nachádzajúcich sa na parc. č. 1020/58 zapísané na I. XXXX katastrálneho územia Moldava nad Bodvou na zabezpečenie pohľadávky žalovanej proti žalobcovi na zaplatenie sumy 13.000,- eur priznanej v bode II. tohto uznesenia titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov vzniknutého na základe schválenia súdneho zmiaru zo dňa 28.9.2020."

2. Uviedol, že v priebehu pôvodného konania ako aj pri schvaľovaní zmiaru došlo k niekoľkým pochybeniam, ktoré mali za následok porušenie zákona. Poukázal na to, že v pôvodnom konaní boli vypracované tri znalecké posudky, ktorými bola určená všeobecná hodnota nehnuteľnosti (bytu č. 4,

nachádzajúceho sa na 2. poschodí bytového domu súp. č. 945 na ulici Námestie Ľudovíta Štúra 3 v Moldave nad Bodvou) tak, že prvý stanovil všeobecnú hodnotu vo výške 27.000,- eur, druhý vo výške 36.000,- eur a tretí vo výške 44.000,- eur, kde medzi znaleckými posudkami ide o cenový rozptyl až 17.000,- eur, pričom výpočet náhrady za podiel žalovanej v sume 13.000,- eur vychádzal práve z tretieho znaleckého posudku, pri vypracovaní ktorého však podľa názoru žalobcu došlo k pochybeniam spočívajúcim jednak vo výpočte všeobecnej hodnoty bytu nezohľadňujúcej situáciu na trhu s bytmi v danej lokalite ako i v použití nesprávnych štatistických údajov pri výpočte východiskovej hodnoty bytu a o.i. tiež i preto, že znalkyňa vychádzala nesprávne zo skutočnosti, že bytový dom bol ku dňu rozvodu, t.j. ku dňu 2.3.2011 zateplený. Mal za to, že nesprávne stanovenou sumou podielu žalovanej dochádza k jej bezdôvodnému obohateniu, pričom ak by sa vychádzalo zo znaleckého posudku, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu bytu na sumu 27.000,- eur, bol by býval povinný žalovanej uhradiť iba sumu 4.532,- eur namiesto súčasných 13.000,-eur a v prípade, že by sa vychádzalo zo znaleckého posudku, ktorý určil všeobecnú hodnotu bytu 36.000, jeho povinnosť na výplatu žalovanej by bola určená sumou 9.032,01 eura. V celkových súvislostiach poukázal tiež na to, že predmetný byt odkúpili od jeho otca Jána Juríka, ktorého k okolnostiam ohľadne kúpy navrhoval v pôvodnom konaní vypočuť ako svedka a ktorého výpoveď by mohla spôsobiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie. Vyslovil, že schválený zmier odporuje ust. § 150 Občianskeho zákonníka, upravujúceho zásady pri vyporiadaní BSM a súd takýto zmier ani nemal schváliť. Za absolútne neplatný považoval zmier v časti uloženej mu povinnosti prebrať na seba úver poskytnutý či už OTP Bankou Slovensko, a.s, alebo Slovenskou sporiteľňou, a.s. z dôvodu, že ak zmluva o hypotekárnom úvere bola uzatvorená s oboma manželmi ako dlžníkmi, potom zmena, že z úverovej zmluvy bude zviazaný už len jeden z manželov, podlieha schváleniu banky. Pochybenie videl napokon aj v tom, že pokiaľ je obsahom zmiaru určitý hmotnoprávny úkon, na to, aby bol zmier platný musí spĺňať určité podstatné náležitosti tohto hmotnoprávneho úkonu, pričom vzhľadom na to, že predmetom vyporiadania je nehnuteľnosť - byt, ide predovšetkým o náležitosti v zmysle § 5 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov. Vzhľadom na to, že napadnutým uznesením mu bola uložená povinnosť vyplatiť žalovanej náhradu za jej podiel vo výške 13.000,- eur v lehote 60 dní od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru, navrhol súčasne, aby súd odložil vykonateľnosť Uznesenia Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 28.9.2020 č.k. 11C/100/2011- 502 v spojení s opravným uznesením zo dňa 5.1.2020.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe namietla absenciu dôvodov obnovy konania, keď poukazom na dôvody zakladajúce prípustnosť obnovy konania taxatívne vymenované v ust. § 397 CSP, pokiaľ žalobca uviedol, že žalobu podal z dôvodu podľa písm. a) a písm. b) uvedeného ust., žalobca ani jeden z týchto dôvodov pre obnovu konania nešpecifikoval a ich naplnenie ničím nepreukázal, v žalobe neoznačil žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a neoznačil ani žiadne dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. K názoru žalobcu, že v pôvodnom konaní došlo k pochybeniu tým, že bola nesprávne stanovená všeobecná hodnota bytu, v dôsledku čoho malo dôjsť k nesprávnemu výpočtu výšky jej podielu uviedla, že uvedené nepredstavuje žiaden zo zákonom predpokladaných dôvodov obnovy konania. Poukázala tiež na to, že pri uzatváraní dohody o zmiere a schvaľovaní zmiaru boli akékoľvek znalecké posudky nachádzajúce sa v spise irelevantné a vôbec nedošlo k žiadnemu „výpočtu výšky podielu žalovanej“, pretože táto (ako aj celý ostatný obsah zmiaru) bola medzi stranami určená výlučne na základe ich dohody, ktorá sa prejavila do spoločného návrhu na schválenie zmiaru súdom. S takouto výškou sumy na vyrovnanie pre žalovanú žalobca výslovne súhlasil, čo potvrdil podpisom spoločného návrhu na schválenie zmiaru súdom a vzhľadom na dohodu strán sporu prejavenu v návrhu na schválenie zmiaru nie sú podstatné ani tvrdenia žalobcu o okolnostiach kúpy bytu do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Vzhľadom na zhodný prejav vôle strán sporu v podobe spoločného návrhu na schválenie zmiaru, súd pri schvaľovaní zmiaru mohol skúmať iba jeho súlad s hmotným právom a nebol oprávnený nijako zasahovať do výšky sumy na vyrovnanie podielu žalovanej, výslovne dohodnutej medzi stranami. Skutočnosť, že si výšku tejto sumy žalobca neskôr rozmyslel, nemôže byť v žiadnom prípade dôvodom na obnovu konania. K tvrdeniam o údajnom pochybení súdu vo vzťahu k úveru v OTP Banka Slovensko a.s., vyslovila, že žalobca si mylí účinky súdneho rozhodnutia v spore o vyporiadanie BSM s účinkami zmluvy medzi bankou a stranami sporu, samozrejme s tým, že dohoda medzi manželmi o tom, že jeden z manželov preberie spoločný dlh zaväzuje len strany sporu (účastníkov dohody o vyporiadaní BSM). K názoru žalobcu, že schválený zmier odporuje ustanoveniam § 143 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 5 zákona o vlastníctve bytov uviedla, že žalobca tento svoj názor nijako nezodôvodnil, pričom vzhľadom na všeobecnosť tvrdení žalobcu v reakcii na ne sa obmedzila iba na konštatovanie, že napadnuté uznesenie súdu má všetky zákonom vyžadované náležitosti a to tiež vo vzťahu k nadobudnutiu výlučného vlastníctva k bytu žalobcom, čoho dôkazom je aj vklad

tohto výlučného vlastníckeho práva žalobcu do katastra nehnuteľností na podklade uznesenia a v plnom súlade s uznesením. Poukázala tiež na zmeškanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zo strany žalobcu s poukazom na to, že žalobca nebol schopný v žalobe označiť ani jeden zákonom vymedzený dôvod obnovy konania a všetky skutočnosti tvrdené žalobcom mu boli známe najneskôr v čase právoplatnosti uznesenia, ktorá nastala dňa 28.10.2020, subjektívna lehota trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania žalobcovi márne uplynula dňom 9.3.2021, pričom žalobca podal žalobu až dňa 19.4.2021, pričom žalobca neuviedol ani žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že žaloba bola podaná včas. Na dokreslenie kontextu žalobcom podanej žaloby na obnovu konania uviedla, že žalobca a žalovaná sa po dlhoročnom súdnom spore zhodne rozhodli pristúpiť k zmiernu, pričom si jeho podmienky výslovne písomne dohodli v návrhu, ktorý predložili súdu na schválenie a touto žalobou sa žalobca snaží znegovať dôsledky vlastného procesného úkonu. Poznamenala pritom, že napriek právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia, žalobca žalovanej ani doposiaľ neuhradil sumu na vyrovnanie v súlade s výrokom č. II uznesenia, preto vo svetle uvedených okolností považuje žalobu za prejav špekulatívneho správania žalobcu s cieľom oddialiť splatnosť jeho povinnosti.

4. V replike žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne k tvrdeniam žalovanej ohľadne zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania uviedol, že trojmesačná subjektívna lehota plynie vrámci trojročnej objektívnej lehoty, pričom uznesenie, ktorým bol schválený zmiern nadobudlo síce právoplatnosť dňa 28.10.2020, avšak po vydaní tohto uznesenia bolo vydané opravné uznesenie a to dňa 5.1.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.3.2021, od ktorého dňa začala plynúť subjektívna lehota na podanie žaloby. K zdôvodneniu prečo schválený zmiern odporuje ustanoveniam § 143 a nasl. Občianskeho zákonníka uviedol, že do masy BSM nemala byť zahrnutá čiastka 147.600,-Sk, ktorú dostal do daru od svojho otca, čo vzala na vedomie aj žalovaná tým, že podpísala čestné vyhlásenie, s čím sa ale konajúci súd žiadnym spôsobom nevyrovnal. Čo sa týka vytýkaného rozporu schváleného zmiernu s ust. zákona č. 182/1993 Z.z. zopakoval, že pokiaľ je obsahom zmiernu určitý hmotnoprávny úkon na to, aby bol takýto zmiern platný, musí spĺňať určité hmotnoprávne náležitosti tohto úkonu, pričom v zmysle ust. § 5 ods. 1 cit. zákona musí úkon, ktorým sa prevádza vlastnícke právo k bytu obsahovať aj popis bytu, vymedzenie polohy bytu alebo nebytového priestoru v dome označením čísla bytu, čísla vchodu, určenie a popis spoločných častí domu atď., čo schválený zmiern vo výroku I. neobsahuje. Napokon poukázal aj na nedostatočné odôvodnenie schváleného zmiernu, keď z jeho odôvodnenia vyplýva len to, že strany sporu počas trvania manželstva nadobudli nehnuteľnosť a tiež hnutelné veci, ktoré súd síce menuje, nie sú však obsiahnuté vo výroku uznesenia, pričom konajúci súd sa týmto žiadnym spôsobom nevyrovnal a preto je takéto odôvodnenie nepreskúmateľné, a napadnutému uzneseniu tiež vytkol, že súd opomenul v jeho odôvodnení uviesť o ktoré zákonné ustanovenie sa pri vypořiadaní BSM oprel a za takéto odôvodnenie nemožno potom ani zistiť, aké bolo posúdenie elementárnych predpokladov skončenia konania zmiernom, predovšetkým ako súd na skutkovom základe dospel k záveru o súlade navrhovaného zmiernu s právnymi predpismi kogentnej povahy.

5. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 28.7.2021 žalobca opakovane argumentoval nadhodnotenou všeobecnou hodnotou nehnuteľnosti s tým, že zároveň uviedol, že o skutočnosti, že pre schválenie zmiernu bude použitý tretí znalecký posudok bol informovaný svojim právnym zástupcom tesne pred pojednávaním dňa 28.9.2020, z čoho bol zaskočený a dezorientovaný a myslel si, že veci sa vyjasnia počas pojednávania a nedopadne to pre neho nepriaznivo. V ďalšom žalobca opísal skutkové okolnosti odohrávajúce sa počas komunikácie s jeho právnym zástupcom pred schválením zmiernu. Zopakoval aj výhrady k tomu, že nebolo zohľadnené za akých okolností bol byt kupovaný ako aj výhrady, že k uvedeným skutočnostiam nebol ako svedok vypočutý jeho otec.

6. V duplike žalovaná opakovane zdôraznila, že žaloba na obnovu konania je nedôvodná a dôvody zakladajúce prípustnosť obnovy konania nie sú naplnené, pričom akcentovala, že žalobca doposiaľ neoznačil žiadne nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali nariadenie obnovy konania. V celom rozsahu zotrvala na svojej argumentácii v písomnom vyjadrení k žalobe a podčiarkla, že celý obsah dohody o zmierni bol výsledkom vzájomného konsenzu žalobcu a žalovanej, pričom dodala, že nemôže byť postihovaná len za to, že žalobca nebol schopný posúdiť právne dôsledky jeho vlastných právnych úkonov a nemôže zodpovedať ani za to, že právny zástupca žalobcu mu nevysvetlil dôsledky uzavretia takejto dohody zdôrazniac, že skutkové tvrdenia, ktoré žalobca uvádza vo svojom vyjadrení sú skutočnosti, ktoré boli známe žalobcovi už v konaní o schválení zmiernu (resp. už pri uzavretí samotnej dohody o zmierni) a nejde o žiadne nové skutočnosti, rozhodnutia, či dôkazy. Nesúhlasila ani s tvrdením žalobcu, že vydanie opravného uznesenia nezakladá nové plynutie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, keď opravným uznesením došlo len k napraveniu chyby pri písomnom vyhotovení uznesenia o schválení zmiernu, ktoré však nemenilo meritum danej veci, ani podstatu uznesenia o schválení zmiernu. K nedodržaniu § 150 Občianskeho zákonníka uviedla, že

bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo vyporiadané v tomto prípade dohodou manželov, kedy súd rešpektoval vzájomnú vôľu strán, pričom v praxi sa v tomto prípade nemusia striktnie dodržiavať zásady uvedené v ust. § 150 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti poukázala aj na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 147/2011. Poukazujúc na uvedené navrhol, aby súd žalobu odmietol alternatívne, aby žalobu zamietol a priznal žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Súd vec prejednal v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") na pojednávaní, konanom dňa 19.1.2022 za prítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

8. Na pojednávaní žalobca zotrval na podanej žalobe s odkazom na argumentáciu obsiahnutú v písomnom vyhotovení žaloby založenú na tvrdení, že schválený zmier nespĺňa náležitosti podľa zákona, pričom závažný nedostatok uznesenia, ktorým bol zmier schválený videl predovšetkým v tom, že z jeho odôvodnenia žiadnym spôsobom nevyplýva akým spôsobom došlo k vyporiadaniu vzájomných nárokov a nad rámec jeho dovtedajšej argumentácie nedostatok napadnutého uznesenia videl tiež vo výroku, ktorým má žalobca prebrať na seba úver, kde sa spomína len číslo hypotekárneho úveru, pričom tento úver sa skladal z dvoch úverov, jednak hypotekárneho a jednak spotrebného úveru, s čím sa mal súd zaoberať a vysporiadať. Právna zástupkyňa žalobcu poukazujúc na to, že jedným z dôvodov podania žaloby na obnovu konania je aj skutočnosť, že takéto rozhodnutie môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, uviedla, že na posledné pojednávanie bol predvolávaný svedok, otec žalobcu, ktorého výpoveď by mohla vo veci privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pričom tento, napriek tomu, že bol riadne a včas predvolaný aj sa na pojednávanie dostavil, vypočutý nebol.

9. Právny zástupca žalovanej zotrval na argumentácii obsiahnutej v písomných podaniach akcentujúc predovšetkým, že žaloba o obnovu konania bola podaná oneskorene, keď začiatok plynutia lehoty nemožno vyvodzovať od právoplatnosti opravného uznesenia. Vyslovil tiež pochybnosť, či žaloba bola podaná oprávnenou osobou, pretože žalobu o obnovu konania môže podať iba strana, proti ktorej bolo to rozhodnutie vydané, ktorá bola neúspešná v konaní a tu v podstate bol schválený zmier, ktorý zhodne navrhli obe strany. Zdôraznil, že žaloba o obnovu konania je nedôvodná a to najmä z toho dôvodu, že bola podaná z dôvodov podľa § 397 písm. a) a b), čo znamená, že žalobca bol povinný označiť skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy, ktoré sa týkajú strán, alebo predmetu sporu, ktoré nemohol bez svojej viny označiť v pôvodnom konaní a ktoré môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žiadne takéto dôkazy ani rozhodnutia žalobca neoznačil. Tie skutočnosti a dôkazy, ktoré uvádza žalobca, boli žalobcom použité v pôvodnom konaní, to znamená, že nie je tu splnená podmienka, že nemohli byť použité, avšak žalobca sa aj napriek tomu rozhodol uzavrieť súdny zmier.

10. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

11. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

12. Podľa § 399 CSP žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

13. Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

14. Podľa § 403 ods. 1 a 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Podľa ods. 2 žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

15. Podľa § 406 CSP v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

16. Podľa § 410 CSP žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

17. Podľa § 411 ods. 1 CSP rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

18. Podľa § 414 CSP, Ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

19. Podľa § 412 CSP súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Žaloba na obnovu konania je koncipovaná ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k tomu, aby mohla byť znovu prejednaná vec už právoplatne skončená, a to za zákonom stanovených podmienok. Žalobu na obnovu konania možno podať, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, a to žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou, musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania, musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti.

21. Obnova konania môže byť podaná len proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je zo zákona vylúčená. Zásadne možno návrhom na obnovu konania napadnúť každý právoplatný rozsudok súdu, ak sú splnené zákonné predpoklady. Žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval.

22. V posudzovanom prípade žalobou na obnovu konania je napadnuté právoplatné uznesenie súdu, ktorým bol schválený zmier v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/100/2011, teda žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná.

23. Ustanovenie § 403 CSP upravuje subjektívnu a objektívnu lehotu, v ktorej je potrebné podať žalobu na obnovu konania. Subjektívna lehota je trojmesačná a subjektu oprávnenému na podanie žaloby na obnovu konania plynie odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je trojročná a počíta sa od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhla.

24. Pokiaľ ide o posúdenie zachovania zákonných lehôt žalobca okamih počiatku plynutia subjektívnej lehoty stotožnil s počiatkom plynutia objektívnej lehoty (právoplatnosťou uznesenia), keďže subjektívna lehota plynie vrámci objektívnej lehoty, tzn. najskorší začiatok subjektívnej lehoty je daný začiatkom objektívnej lehoty. Nadobudnutie subjektívnej vedomosti o dôvode obnovy konania žalobca netvrdil. Vychádzajúc z toho, že žaloba na obnovu konania bola na tunajšom súde podaná dňa 20.4.2021, napadnuté uznesenie o schválení zmiaru v spojení s opravným uznesením nadobudlo právoplatnosť dňa 10.3.2021, súd konštatuje, že žaloba bola podaná v zákonnej 3-ročnej objektívnej lehote a súčasne aj vrámci subjektívnej 3- mesačnej lehoty a preto žalobu na obnovu konania považoval za včas podanú.

25. Subjektívnu podmienku prípustnosti žaloby na obnovu konania predstavuje subjekt legitimovaný na jej podanie. V cit. ust. § 400 CSP (podľa ktorého žalobu na obnovu konania môže podať výlučne strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané) zákon hovorí len o neúspechu v konaní, avšak v prípade súdom schváleného zmiaru o procesne neúspešnej strane nemožno uvažovať, pretože zmiarom sa rozumie dohoda strán o predmete sporu uzavretá v priebehu konania, ktoré spoločne navrhnu jej schválenie. Napriek tomu zákon žalobu na obnovu konania pripúšťa aj proti uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, čo pri posudzovaní podmienok tohto mimoriadneho opravného prostriedku je potrebné vyhodnotiť tak, že na jej podanie sú subjektívne oprávnené obe sporové strany, keď nemožno uvažovať o procesnom (ne)úspechu žiadnej zo sporových strán.

26. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania vypočítané v ust. § 397 CSP, sú ustanovené taxatívne a predstavujú zákonné limity prípustnosti takejto žaloby. Z iných (ako v cit. ust. uvedených) dôvodov je žaloba na obnovu konania neprípustná.

27. Žalobu na obnovu konania žalobca založil na dôvodoch uvedených v ust. § 397 písm. a) a b) CSP.

28. Dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP je existencia skutočnosti, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať podmienky: skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 CSP bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Podľa § 397 písm. b/ CSP dôvod prípustnosti obnovy konania predstavuje procesná situácia, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo

v pôvodnom konaní možné vykonať. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. V oboch prípadoch však musia byť tieto okolnosti potencionálne schopné privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci pre toho, kto podáva žalobu na obnovu konania. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie (porovnaj uznesenie NS SR zo dňa 11.08.2011, sp. zn. 3 Cdo/98/2011).

29. Preukázanie dôvodu obnovy konania zaťažuje žalobcu.

30. Vychádzajúc z obsahu podanej žaloby na obnovu konania súd je toho názoru, že dôvody uvádzané žalobcom nemožno považovať za kvalifikované zákonné dôvody obnovy konania.

31. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že žaloba na obnovu konania je právnym inštitútom, pomocou ktorého je možné dosiahnuť nápravy vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne, avšak len s limitmi vyplývajúcimi z prípustnosti žaloby na obnovu konania (§ 397 CSP). Žalobu na obnovu konania je totiž možné podať na základe novozistených a objavených skutočností, avšak na to, aby bol daný tvrdý dôvod prípustnosti obnovy konania, musí ísť o skutočnosti a dôkazy, ktoré žalobca v pôvodnom konaní nemohol bez svojej viny použiť napriek tomu, že tieto skutočnosti a dôkazy v čase pôvodného konania existovali a žalobca nezavinil, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť.

32. Táto podmienka však v predmetnom konaní naplnená nie je, keďže žalobca vo svojom podaní neuviedol súdu žiadne nové rozhodnutia, skutočnosti a dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré nemohol použiť v pôvodnom konaní a ani nepreukázal, že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (s poukazom na § 397 písm. a/, b/ CSP).

33. K dôvodu, na základe ktorého sa žalobca domáha opätovného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva (bývalých) manželov založeného na tvrdení, že v pôvodnom konaní došlo k viacerým pochybeniam tiež i tým, že bola nesprávne stanovená všeobecná hodnota vyporiadavaného bytu, v dôsledku čoho malo dôjsť k nesprávnemu výpočtu výšky podielu žalovanej, súd uvádza, že uvedené nepredstavuje žiadnu skutočnosť, ktorá žalobcovi nebola známa v pôvodnom konaní. Žalobca v pôvodnom konaní aj napriek vedomosti o existencii znaleckých posudkov s rozdielnou výškou určenej všeobecnej hodnoty vyporiadavanej nehnuteľnosti, sám dobrovoľne prejavil vôľu uzavrieť dohodu o vzájomnom vyporiadaní so žalovanou, výsledkom čoho bol spoločný návrh žalobcu a žalovanej na schválenie zmiery. Dohodu (bývalých) manželov pri vzájomnom vyporiadaní pritom preferuje i samotný Občiansky zákonník (§ 149 Občianskeho zákonníka). Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v rozhodnutí sp.zn. 4 Cdo 147/2011 „je potrebné rešpektovať vôľu strán, ktoré sú ochotné uzavrieť dohodu týkajúcu sa aj vyporiadania jednotlivých vecí, resp. časti majetku patriaceho do BSM, a to bez ohľadu na zásady uvedené v § 150 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník, pripúšťajúc dohodu a umožňujúc účastníkom dohodnúť sa o vyporiadaní BSM, tak umožňujú odchyliť sa od ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ je totiž BSM vyporiadávané dohodou, uplatňuje sa pri jej uzatváraní dispozitívna vôľnosť účastníkov občianskoprávných vzťahov. Preto dohoda o vyporiadaní BSM, ktorou i prípadne jeden z účastníkov nadobudne podstatne menší podiel, prípadne nenadobudne nič, ani dohoda, ktorá sa netýka celého majetku, ktorý bol v BSM, nie je neplatná pre rozpor s § 150 Občianskeho zákonníka. Vychádza sa totiž z vôle účastníkov ako má byť vyporiadané zaniknuté BSM a pokiaľ dôjde k zhode vôle oboch účastníkov, nemožno dohodu neskôr považovať za neplatnú pre rozpor s § 150 Občianskeho zákonníka.”

34. Zároveň je potrebné dodať, že schvaľovanie zmiery nie je rozhodovaním vo veci samej, ale v prípade zmiery je vec sama (predmet sporu) konzumovaná dohodou (vzájomným konsenzom) sporových strán, ktorá tak nahrádza meritórne rozhodnutie a ktorú je súd v zásade povinný rešpektovať. Súd pri schvaľovaní zmiery v zásade nevykonáva dokazovanie tak, ako by ho vykonával v prípade meritórneho skončenia veci autoritatívnym výrokom (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. októbra 2010, sp. zn. 5 M Cdo 11/2009). Na tomto mieste preto súd dodáva, že ak aj v pôvodnom konaní z dôvodu uzavretia zmiery sporových strán súd nepristúpil k vykonaniu dôkazu výsluchom svedka Jána Juríka - otca žalobcu, dôvod obnovy konania to nezakladá.

35. Zmier predstavuje hmotnoprávny úkon, ktorý realizujú sporové strany v rovine ich vzájomného hmotnoprávného postavenia a uzavretím dohody predmet súdneho rozhodovania odpadá a teda schváleným zmirom je vyčerpaný celý predmet konania (samozrejme okrem prípadov, keď sa zmier týka len časti predmetu sporu) so všetkými z toho plynúcimi dôsledkami. Procesným rysom zmiery je

len jeho schválenie súdom, pričom súd pri schvaľovaní zmiern neposudzuje (ne)výhodnosť uzavretej hmotnoprávnej dohody, pretože by tým porušil princíp rovnosti zbraní.

36. Ani prípadné hmotnoprávne aspekty súdom schváleného zmiern (tvrdený nesúlád s hmotným právom) nie je možné prostredníctvom žaloby na obnovu konania napádať neobmedzene, ale len s limitmi vyplývajúcimi z prípustnosti žaloby na obnovu konania (§ 397 CSP), čo v reláciách posudzovaného prípadu jednoducho povedané znamená, že ak aj žalobca tvrdí neplatnosť právneho úkonu obsiahnutého v súdom schválenom zmiern (poukazom na ust. § 5 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov), žalobca musí uviesť/tvrdiť a zároveň preukázať, že (a prečo) túto skutočnosť nemohol namietat' už v čase, keď sa zmiern uzatváral, tzn. tvrdiť existenciu skutočnosti existujúcej už v čase pôvodného konania, o ktorej žalobca získal vedomosť až po právoplatnom skončení konania, a ktorú nemohol bez svojej viny použiť.

37. Uvedené žalobca v konaní netvrdil.

38. Odhliadnuc od uvedeného sa žiada dodať, že súdu nie je zrejmé aké priaznivejšie rozhodnutie žalobca tvrdením o neplatnosti právneho úkonu prevodu vyporiadavaného bytu podanou žalobou na obnovu konania očakáva, ak k vkladu výlučného vlastníckeho práva predmetného bytu žalobcu do katastra nehnuteľností na podklade uznesenia o schválení zmiern došlo.

39. Pokiaľ žalobca v žalobe ďalej poukazuje na nedostatočné odôvodnenie schváleného zmiern, a iné nedostatky napadnutého uznesenia, súd na tomto mieste zdôrazňuje, že žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo procesnoprávných väd. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000 alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 98/2011).

40. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že pre povolenie obnovy konania nie je daný žiaden zo žalobcom označených dôvodov, a preto podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

41. Súčasťou návrhu žalobcu bol i návrh na odklad vykonateľnosti pôvodného rozhodnutia. Keďže súd žalobu na povolenie obnovy konania zamietol, nevzhladol dôvod na vyhovie návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 28.9.2020 č.k. 11C/100/2011- 502 v spojení s opravným uznesením zo dňa 5.1.2020 č.k. 11C/100/2011-526 a tento návrh rovnako zamietol. Navyše je nutné dodať, že procesným predpokladom odkladu vykonateľnosti je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré zistené ani preukázané (ale ani tvrdené) v konaní neboli.

42. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Ak súd žalobu na obnovu konania zamietne rozhodne súčasne aj o trovách konania (§ 262 ods. 1 CSP). O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Keďže v spore neboli tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne náhradu trov konania neprizná, žalovanej ako úspešnej strane sporu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie (§ 355 ods. 1, § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvod) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky ,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane , aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere , že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd ,
- d) konanie má inú vadu , ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy , potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností ,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí , pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku , ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok konania,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ nemohol bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).